

[Thomsen.]

kommer en Mand i Vejen med en Slæde, som der heldigvis er al mulig Udsigt til vil ske.

Ærede Medlemmer har sikkert lagt Mærke til, at Erhvervsudvalget i Forgaars har udsendt følgende Meddelelse — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat:

„Efter at Statsministeren i Gaar har nægtet Bondetogets Repræsentanter at yde sin Medvirken til at søge Landbrugets Krav gennemført paa Rigsdagen, har Erhvervsudvalget paa et Møde i Dag i Henhold til den Fuldmagt, der er givet Udvalget paa Odensemødet og af Bondetoget paa Amalienborg Slotsplads, enstemmigt besluttet at iværksætte de til Kravenes Gennemførelse fornødne Foranstaltninger. Saa snart Planerne er endeligt udarbejdede, vil Meddelelse til rette vedkommende udgaa.“

Saadan og ikke anderledes ligger Landet. Forsnak er ikke Eftersnak, og naar der nu gives Udtryk for Utilfredshed med Tone og Form i en saadan Meddelelse, er dertil at sige, at Regering og Rigsdag udelukkende har sig selv at takke for, at det er blevet nødvendigt, og i alle Tilfælde klæder det dem, som agerede med i 1919, meget ilde nu at optræde patriotisk forarget.

Angaaende Skattespørgsmaalet er Forholdet det, at Landbruget i samlet Skat i Forhold til Indtægterne betaler 3 Gange saa meget som andre; derfor stilles Kravet nu ogsaa i den Henseende klart og koncist. Skatteprioriteten paa ca. 1 Milliard, som er indført siden 1914, maa fjernes. Det glemte Venstre og de Konservative, da de havde Flertal baade i Folketing og i Lands-ting. Men nu maa det gøres og paa en saadan Maade, at Ejendomsværdierne, hvad enten det er i By eller paa Land, beskattes ens. Altsaa, Særordningernes Tid maa være forbi. Landbruget er træt af at staa med Hatten i Haanden og bede om Hjælp. Lige- ret, hverken mere eller mindre, er det, man forlanger, og navnlig drejer det sig naturligvis om, at Smør- og Kødproduktionen bliver gjort rentabel. For en af de Hus- mænd, som man nu kæler for, vil det, at Smør- og Kødproduktionen bliver ren- tabel, sammenlignet med et Rentetilskud som det, der er foreslaaet, betyde 1 200—1 400 Kr. i Merindtægt. Det vil betyde, at ogsaa den lille Bruger kan tjene en anstændig Løn og betale enhver sit. Vil man derimod nedsætte Renten til det halve, hvad Landbo- og Husmandsforeningerne har stillet Krav

om, og hvad jeg for længst har stillet Krav om og givet Tilslutning — bevares, saa bliver det betydeligt lettere at komme til Rette om det øvrige. Men i den Hen- seende er navnlig Venstres og Konservatives Stilling langt fra opmuntrende.

Foranlediget af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Bemærkninger om min Stilling til forrige Aars Konverteringsfor- slag skal jeg bemærke, at det ærede Medlem ved udmærket godt, at Motiveringen for min Modstand var den, at der i det Forslag, der forelaa, praktisk taget ikke var Rentesænknig, i alt Fald langt fra Rentesænknig i Forhold til Landbo- og Husmands- foreningernes Krav om en Halvering. Der- for er det en Tilsnigelse at fremstille For- holdene, som sket er. Det ærede Medlem ved, at mit Standpunkt falder sammen med Landboforeningernes og Husmandsfor- eningernes og L. S.'s. Det ærede Medlem ved, at jeg gentagne Gange har spurgt Indenrigsministeren, om han vilde være med til en tilbunds-gaaende Rentesænknig efter de Linier, som Knud Korst har gjort sig til Talsmand for. Jeg spørger nu det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, om han vil være med til en effektiv Rentesænknig paa den Maade, som Statsministerens Sekretær Knud Korst i sin Pjece har gjort sig til Talsmand for.

For at der nu ingen Misforstaaelser skal være, saa lad mig endnu en Gang understrege, at det arbejdende Landbrug med fornyet Energi vil gaa ud i Kampen for Bondetogets Krav. Landmænd fra alle Landets Egne gav paa Amalienborg Plads hinanden Haandslag paa ubrodeligt Sammen- hold, ske hvad der vil. Regeringen og Rigs- dagen har nu Ansvaret for, at disse Krav — der altsaa ikke angaar Rettigheder paa andres Bekostning, men kun og kun til- nærmelsesvis samme økonomiske Arbejds- og Erhvervsvilkår som andre Samfunds- borgere — imødekommes, hvis ikke alt for meget skal slaas i Stykker. Det gaar ikke længere med isolerede Ordninger, der kun er Lapper paa et gammelt Klædebon.

For nu at faa konstateret, om der her i Tinget er nogen som helst Villighed til at imødekomme Landbrugets enstemmige Krav, som er begrundet formelt i Pjecen: „Land- bruget kræver økonomisk Ligeret“, og som det fandt Udtryk gennem de Tusinder, der deltog i Bondetoget — for at faa konsta- teret, om der er Villighed, om man er rede til at gøre Dagens Gerning, skal jeg hermed stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen: